

Un taller de fusteria saltenc immortalitzat per Fagnoli

Fagnoli va titular la imatge *Veinat de Salt - Año 1925*.

Del veïnat de Salt hi havia exteriors destacats per fotografiar, però ell en va fotografiar, suposem que per encàrrec, l'interior del taller de fusteria de Josep Xifre Xifre en plena hora de feina.

Text > PERE JOAN SUREDA CANALS, escriptor

En Pep Xifre, tal com era conegut, era el bagulaire del poble i el propietari del taller. A la foto, en Pep hi destaca: calb i amb una venerable barba blanca, se'l veu treballant a la màquina dita «Universal» que hi acabaven d'instal-

lar. Entre els nombrosos treballadors, assenyalem els dos que també manipulen a la mateixa màquina. El del davant d'en Pep és Serafí Sureda, i el del darrere, Josep Mota. L'un i l'altre, pocs anys després, van muntar taller propi de fusteria a Girona; el de Sureda, a la

placeta de Sant Josep, i el de Mota, a la Gran Via, a prop de la Normal.

M'interessa especialment destacar el petit altar que es veu en el segon pla de la foto, i en el qual treballen el meu avi, Narcís Sureda, i el seu fill, Josep Maria, que feia d'aprenent. El meu avi,

>> *El taller de fusteria de Josep Xifre, el 1925.* (Foto: INSPA. CENTRE DE LA IMATGE DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA. VALENTÍ FARGNOLI.)

>> Josep Maria Sureda, davant l'altar amb què surt quan era jove a la foto de Fagnoli.
(Foto: ARXIU FAMÍLIA SUREDA)

que s'havia especialitzat en petits altars, la part de la talla i peces petites, les obrava al talleret de l'entrada de casa mateix. I quan havia de muntar una peça grossa o un altar ja acabat, acudia al seu amic Pep Xifre, que li deixava una part del seu espaiós taller. És el que s'hi veu, i el motiu pel qual surt un altar a la foto de Fagnoli.

En Pep Xifre, com era conegut, era el bagulaire del poble i el propietari del taller fotografiat al veïnat de Salt el 1925

L'altar havia estat un encàrrec del rector de Castelló d'Empúries, i es va instal·lar en una capella lateral de la gran basílica o catedral de Castelló. El miracle és que va sobreviure al sistemàtic saqueig d'esglésies i a la destrucció d'altars que es van desplegar a partir del 20 de juliol del 1936 a tot Catalunya. Els trossos van restar abandonats al racó dels mals endreços de l'església durant seixanta anys, fins que un grup de creients (amb l'impuls del senyor Barceló de Castelló) es van adonar que eren trossos d'altar amb unes agulles i uns pinacles de talla molt bells, i que el conjunt es podia recuperar. I amb ganes i il·lusió van posar fil a l'agulla. Un cop que el conjunt va quedar acoblat i restaurat, s'instal·là a la segona capella, entrant a la dreta, de la gran basílica, i es va

A la imatge captada per Fagnoli apareix un altar encarregat pel rector de Castelló d'Empúries

rebeneir com a altar de la Immaculada el desembre de 1999. A la foto que es presenta de l'altar actual no podia faltar Josep Maria Sureda, el que feia d'aprenent a la foto de 1925.

Acabada la contesa, Serafí Sureda recuperà el seu taller i no va abandonar el camí que havia iniciat el seu pare. Del seu taller de la placeta de Sant Josep van sortir un bon nombre d'altars (com el de la Mare de Déu de Fàtima del Mercadal o el de la capella del Pilar del Carme) i altres elements de mobiliari de culte de diferents esglésies. En queda constància en un cartell de talla situat al cancell d'entrada de l'església del Carme de Girona, que porta la inscripció «Maso Delineavit; Sureda Fecit». Cal dir que les peces de talla sortien de les expertes mans del seu germà Josep Maria. El local de la fotografia de Fagnoli fou absorbit per un bloc de pisos. L'únic testimoni que resta de l'interior fotografiat per Fagnoli el 1925 és, per tant, l'altar que hi enllestien i que ara està situat a la capella lateral de la basílica de Castelló d'Empúries.

>> Cartell de talla situat al cancell d'entrada de l'església del Carme de Girona.
(Foto: JOSEP PASTELLS)